

afgivet en saadan Erklæring om ikke at føre Varer ud af Danmark; men det omfatter ikke det Tilfælde, at en saadan Erklæring er afgivet overfor fremmede Statsmyndigheder. Ikke desto mindre gør de danske Statsmyndigheder alt, hvad der overhovedet staar i deres Magt for at paase, at danske Købmænd til enhver Tid holder Tro og Love overfor de fremmede Myndigheder. Men at der fremsættes en saadan Beskyldning i et dansk Blad, er da et Bevis paa, at vi her har en Presse, som begaer Ting, som ingen Presse gør andetsteds i Verden, nemlig at søge at tilsmudse Danmark, dansk Erhvervsliv og danske Myndigheder i Udlandets Øjne paa en Maade, som udelukkende kan være til Skade for danske Interesser. Derfor tror jeg, at den almindelige Advarsel, som jeg har fremsat overfor Pressen om hellere helt at holde sig fra ubeføjede Sigtelser paa disse Omraader, er vel begrundet.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) sagde, at i § 1, 2det Stykke, skulde Ordet „ophidse“ forstaas som Ophidselse til Forbitrelse. Maa jeg gøre opmærksom paa, at der i Landstingets Udvalg var stillet Forslag baade om Ordene „ophidse til Had“ — det var det Forslag, som kom frem som et Underændringsforslag; men blev forkastet — og „ophidse til Forbitrelse“. Disse Ord er altsaa udtrykkelig ikke kommet med ind i Lovforslaget som vedtaget i det høje Landsting, og vi maa altsaa overlade til Domstolene at fortolke Ordet „ophidse“ saaledes, som de maatte finde det rigtigt.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft mente ogsaa, at jeg var gaaet for vidt, naar jeg advarede mod at omtale de krigsførende Magters Hære paa en nedsættende Maade, men da det ærede Medlem selv udtalte, at det er et farligt Omraade at bevæge sig paa, synes jeg, at han snarere selv gentog min Advarsel til Pressen end modbeviste dens Berettigelse, thi naar Omraadet er farligt at bevæge sig paa, er det vist bedre, at vor Presse ikke uden stor Forsigtighed gaar ind paa Omraadet.

Det ærede Medlem ønskede et Udvalg nedsat for at faa Oplysninger. Jeg kan ikke andet end finde det naturligt, at der gives Lejlighed til at give et Udvalg af Folketinget de samme Oplysninger, som er givne Landstinget angaaende denne Sag.

Jeg skal dernæst gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), som mente, at det var saa farligt, at Ordet „ubeføjet“ staar i Lovforslaget. „Ubeføjet“ er det

samme som Ordene „uden Føje“, der var indsatte i Lovforslaget som fremsat af Ministeriet. De er satte ind, fordi Ministeriet vil værgе sig imod, at dette Lovforslag skulde blive oplattet som en Beskyttelseslov for Ministrene, saaledes at Ministrene paa et eller andet Omraade, videre eller snævrere, blev ukrænkelige, saa at man slet ikke, selv om man havde Føje og god Grund dertil, maatte kritisere dem. Jeg tror, det er rigtigt, at Ordet „ubeføjet“ bliver staaende, jeg tror ikke, det vil have nogen af de betænkelige og alvorlige Følger, som det ærede Medlem mente, og jeg kan ogsaa til det ærede Medlems Beroligelse sige, at objektive Meddelelser af Kendsgerninger og Bedømmelse af disse i en rolig Tone ganske sikkert ikke af Domstolene vil blive opfattet som Forsøg paa at ophidse mod en krigsførende Magt.

Jeg skal endnu kun overfor det ærede Medlem tilføje, at hvad Upartiskhed angaar, er det Ministeriets alvorlige Villie at varetage Nationens Interesser i alle internationale Forhold paa en fuldkommen upartisk Maade. Villien dertil hos Ministeriet er saa alvorlig og dyb, at jeg tror, at vi naar det, saa vidt det overhovedet er til at naa for nogen Regering. Jeg skal kun tilføje, at jeg tror, at Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag vil blive opfattet som et Udtryk for, at Regeringen og Rigsdagen som Repræsentanter for Folkets Flertal misbilliger de Udskejelser, som har fundet Sted i en Del af Pressen, og at man ved Vedtagelsen viser, at man her i Landet vil en ligelig og upartisk Neutralitet til alle Sider. Jeg skal derfor vedblivende anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret og hurtig Fremme.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg kan ikke rigtigt opfatte Sammenhængen mellem det Lovforslag, der foreligger til Behandling i Dag, og det Emne, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) fremdrog angaaende Uddelingen af Stipendier til Journalister, idet det ærede Medlem udtrykkelig erklærede, at der ikke for hans Partis Vedkommende var nogen Sammenhæng i dets Stilling overfor det ene og det andet Forhold; men da Sagen er fremdraget, ønsker jeg dog at gøre nogle Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem sagde. De Stipendier, som er stillede til Raadighed til Uddeling til Pressen, er til et samlet Beløb af 3,000 Kr., og ligesom i Fjor henstillede Indenrigsministeriet til Pressens Fællesraad blandt de overmaade mange Ansøgere at nævne en Del Journalister som nærmest maatte